Ukázkový generátor terénů v. 2016/2017

Jednoduchá aplikace pro vytváření binárního souboru s definicí terénu, pozice střelce a cíle. Formát souboru viz zadání samostatné práce.

Vedlejším smyslem je ukázat vzorovou podobu odevzdávané samostatné práce.

Struktura archivu

 .project, .classpath – Soubory projektu pro Eclipse. • bin\ - Obsahuje přeloženou aplikaci. - Obsahuje tuto dokumentaci a Javadoc dokumentaci. doc\ - Obsahuje zdrojový kód aplikace. • src\ - Spustí aplikaci a předá jí parametry příkazové řádky. • Run.cmd Aplikace spuštěná bez parametrů vypíše nápovědu, jaké parametry vyžaduje. - Ukázkově spustí aplikaci. Demo.cmd Dávka nečeká žádné parametry, na rozdíl od dávky Run.cmd Přeloží aplikaci; vyžaduje, aby byl dostupný překladač Javy (javac). Build.cmd Dávka nečeká žádné parametry. - Vygenerování Javadoc dokumentace do adresáře doc\javadoc. Makedoc.cmd

Popis implementace

Aplikace je tak jednoduchá, že nevyžaduje komplikovanou objektovou dekompozici. Obsahuje pouze několik statických metod pro generování terénu a jeho uložení do souboru. Metoda main() se postará o dekódování parametrů příkazové řádky a spuštění příslušné funkcionality.

V samostatné práci je třeba implementovat čtení binárního souboru, a proto za pozornost stojí implementace uložení terénu do binárního souboru v metodě saveTerrain(). Pro výstup do souboru se používá třída DataOutputStream a její metoda writeInt(). Intuitivně se dá odhadnout, že Java bude nabízet i třídu DataInputStream, která asi bude mít metodu readInt(). Úprava metody saveTerrain() na metodu, která terén načte, je proto snadná.

Za pozornost stojí i implementace dekódování parametrů příkazové řádky v metodě main(String args[]). Méně zkušený programátor by asi napsal podobný kód:

```
double value = Double.parseDouble(args[1]);
int width = Integer.parseInt(args[2]);
int height = Integer.parseInt(args[3]);
```

To má dvě nevýhody: za prvé se v číslech 1, 2, 3, ... snadno udělá chyba, za druhé je krajně nepohodlné měnit pořadí parametrů příkazové řádky, jejich počet apod. Aplikace to implementuje lépe:

```
int argNo = 0;
...
double value = Double.parseDouble(args[argNo++]);
int width = Integer.parseInt(args[argNo++]);
int height = Integer.parseInt(args[argNo++]);
...
```

Kromě zjevně menší šance udělat chybu je zde další výhoda: pokud při zpracování parametru dojde k chybě, můžeme uživateli snadno říct, v kterém parametru udělal chybu:

```
System.err.println("Chyba v zadani parametru " + argNo);
```